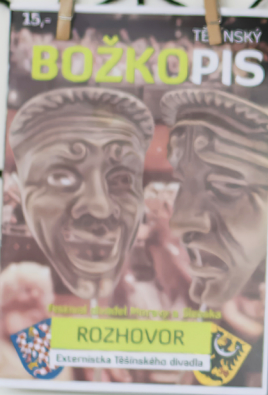

leden 2025

Těšínský

BOŽKOPIŠ

Vojtěch Nesvadba

**Politika by neměla být tím, co lidi svazuje,
ale měla by jim určitým způsobem
zaručovat životní jistoty**

**Absolvent
Jan Pekař**

**DIGI
ECO
IN**

BE DIGI, BE ECO, BE IN
(Modern Technologies and Sustainable
Development as the Key to Saving Earth)
2021-1-CZ01-KA220-SCH-000027739

**Funded by
the European Union**

REDAKČNÍ RADA

ŠÉFREDAKTORKA

Barbora Štefaňáková

REDAKTOŘI

Eliška Bardoňová

Alžběta Dittrichová

Karolína Fiedorová

Vojtěch Habart

Martin Chroboček

Veronika Koblášová

Tereza Latková

Tereza Macurová

Tereza Morcinková

Markéta Mucková

Sofie Sklářová

Markéta Tkáčová

GRAFIKA

Vojtěch Nesvadba

Elen Pastrňáková

Dita Vicianová

PEDAGOGICKÁ PODPORA

Mgr. Iva Dluhošová

Kontakt, stížnosti, nápady:

gmctbozkopis@seznam.cz

Zdroje obrázků, není-li uvedeno jinak:

Pinterest, Google Obrázky, školní archiv

OBSAH

TÉMA: CESTOVÁNÍ

O ERASMU

Strana 4

RNDR. KOCHOVÁ

Strana 7

ZVYKY POZNANÝCH ZEMÍ

Strana 15

VOJTA NESVADBA

Strana 18

ŠKOLNÍ PARLAMENT

Strana 21

EDITORIAL

Milí čtenáři,
chtěli byste poznat nové země, procvičit se v cizí řeči či navázat mezinárodní přátelství? Jednou z cest k dosažení těchto cílů může být projekt *Erasmus+*. Právě u nás, v Českém Těšíně, byl v polovině října 2024 završen tříletý program *BE ECO*, *BE DIGI*, *BE IN* (Modern Technologies and Sustainable Development as the Key to Saving Earth). Projekt *Erasmus+* je také každoročně využíván našimi vyučujícími. A aby toho nebylo málo, na podzim roku 2024 vycestovali naši studenti také do Vídně a Štrasburku.

Všechny tyto akce přinášejí spoustu zážitků a vzpomínek, a ne všechny se vejdou na stránky našeho časopisu. Držíte v rukou proto pouze malou ochutnávku toho, co vše tyto neobyčejné exkurze a následná přátelství našim studentům přinesly, čemu se naši spolužáci naučili a co zažili.

Štefaňáková

Barča Štefaňáková
šéfredaktorka

ERASMUS

Program Erasmus je evropský vzdělávací projekt zaměřený na podporu mezinárodní mobility studentů, zaměstnanců škol a mladých lidí. Založen byl v roce 1987 Evropskou komisí a od té doby prošel řadou změn a rozšíření. Název je inspirován humanistou Erasmem Rotterdamským, který cestoval po Evropě a sdílel vědomosti s různými univerzitami, což odráží cíl programu – podporovat výměnu znalostí, rozvoj dovedností a kulturní povědomí. Zároveň slovo „Erasmus“ perfektně posloužilo jako zkratka (**Eu**Ropean **Co**munity **A**ction **S**cheme for **M**obility of **U**niversity **S**tudents.)

Program funguje již přes 30 let a stal se jedním z nejúspěšnějších projektů EU. Během své existence se rozrostl do více než 30 zemí a umožnil více než 10 milionům účastníků poznat život v zahraničí.

Program Erasmus je nyní součástí širšího projektu Erasmus+, který zahrnuje nejen vysokoškoláky, ale i žáky středních škol, pracovníky ve školství, dobrovolníky, a dokonce i sportovce.

Erasmus na středních školách je zaměřený hlavně na krátkodobé výměnné pobyty a projektovou spolupráci mezi školami. To umožňuje středoškolákům získat první zkušenosti se zahraničními kulturami a jazyky.

Markéta Tkáčová, Septima A

Erasmus OČIMA STUDENTŮ

Naše škola se po několika letech opětovně zapojila do projektu Erasmus+. Tentokrát se jednalo o program *BE ECO*, *BE DIGI*, *BE IN* (Modern Technologies and Sustainable Development as the Key to Saving Earth), který zahrnoval řadu velice zajímavých výjezdů a mezinárodních setkání.

Projekt započal v říjnu 2022 výjezdem do Radviliškis v Litvě. V březnu 2023 vycestovali naši studenti společně s pedagogickým doprovodem do italského Turína. V říjnu téhož roku jsme navštívili rumunské město Salva. Následně nás čekal výjezd do Penafielu v Portugalsku.

Tato série pozoruhodných akcí pod záštitou programu Erasmus+ byla završena na podzim roku 2024 na našem gymnáziu. V říjnu naše škola přivítala v rámci projektu Erasmus+ 40 studentů z Portugalska, Litvy, Rumunska a Itálie. Tato jedinečná příležitost umožnila zahraničním studentům nejen poznat naši školu, ale také nahlédnout do české kultury a školského systému.

Během tohoto týdne měli studenti z partnerských zemí možnost se ubytovat u českých rodin, ochutnat tradiční česká jídla a poznat naše město. Mezi největšími pochoutkami, které zahraniční studenti ochutnali, byl český guláš, trdelník, svíčková nebo kofola. Litevci byli nadšeni industriálním areálem Dolních Vítkovic, zatímco Portugalci obdivovali historické a moderní budovy Ostravy.

Velkým zážitkem pro všechny bylo také moderní technologické vybavení našeho gymnázia. Naše škola se pyšní 3D tiskárnami, učebnou virtuální reality a moderně vybavenými jazykovými učebnami. Studenti z Litvy a Rumunska ocenili, jak jsou technologie integrovány do výuky, a vyjádřili obdiv nad tím, co naše škola studentům nabízí. Jak říká Ugne z Litvy: „Moc se mi líbila vaše škola, je moderně zařízená. Především se mi líbí vaše učebna virtuální reality.“

Jedním z témat během pobytu bylo také porovnání školských systémů. Zatímco v České republice máme přístup k moderním technologiím, v některých zemích, jako je Itálie nebo Portugalsko, se stále více zaměřují na tradiční výuku. Litva klade důraz na výuku cizích jazyků a technických dovedností, zatímco Rumunsko se v posledních letech zaměřuje na modernizaci školského prostředí.

Projekt Erasmus+ nás všechny obohatil o nové zkušenosti a poznatky. Ukázal nám také, jak je důležité propojení mezi národy a vzájemná komunikace mezi evropskými zeměmi.

Tereza Morcinková a Jonáš Špirka, Septima A

RADOSTI A STRASTI PŘI PLÁNOVÁNÍ ERASMU+

O rozhovor jsme požádali RNDr. Pavlínu Kochovou, koordinátorku projektu, která měla organizaci celé náročné akce na svých bedrech.

Co vás bavilo na organizaci projektu Erasmus?

No... to je těžko říci. Je to takové vybočení z toho, co člověk normálně dělá v rámci pracovního poměru. Nebudu zapírat, že jsem při této příležitosti navštívila místa, která mě zaujala a byla hezká – kromě toho, že mě baví u toho vytvářet ten chaos, který jste měli možnost vidět. Zároveň mě to ale taky nebaví, protože s tím souvisí spousta administrativní práce, která snad nebaví žádného člověka kromě masochisty.

Kdo vás přivedl k organizaci tohoto projektu?

Paní profesorka Nogová. Když byl covid a my jsme byli doma, tak jsem byla celé dopoledne v kontaktu se studenty online a po večerech jsme s paní kolegyní byly na e-mailu. Ona mi posílala texty, které psala, protože tvůrcem projektu byla ona s kolegyní Denisou Kufovou, a já jsem jim vše překládala do angličtiny. Protože paní Nogová

ale nechtěla cestovat a věděla, že pro koordinátora to bude samozřejmé, a navíc už směřovala do důchodu, rozhodla, že mě udělá hlavní koordinátorkou. Já jsem jí nepříčetně neřekla ne, protože jsem nad tím vůbec neuvažovala. Když byl projekt nakonec schválen, tak jsem si řekla – AHA, dobře, tak bude třeba s tím něco udělat.

Kolik času přípravy na výjezdy zabere?

Příprava zabrala hodně času – podzimní výjezd jsme chystali už od jara a jarní zase od podzimu. Koordinátor v cílové zemi nám posílal informace, co je potřeba – jména studentů, počty a podobně. Čím blíž byl výjezd, tím intenzivnější byly přípravy: objednání dopravy (většinou autobusu, jen do Portugalska jsme letěli), pojištění, komunikace s účastníky. S paní profesorkou Křístkovou jsme plánovaly aktivity pro náš program v Českém Těšíně. Měly jsme dlouhý seznam nápadů, ale po jejich detailním rozpracování jsme zjistily, že spousta z toho neodpovídá zadání projektu. Nakonec nám paní profesorka Nogová připravila tolik aktivit, že jsme je musely zredukovat. Od konce května jsem intenzivně komunikovala s partnery, organizovala exkurze, dopravu a jídlo. Přípravy ke konci byly šílené, času bylo málo a bez předchozího plánování by to nešlo.

Který zahraniční výjezd byl nejproblematictější?

Nejhorší je, když se na poslední chvíli

něco zkaží, když je všechno připravené. To se nám stalo hned při prvním výjezdu do Litvy. Když už jsem měla všechny seznamy vyhotovené, tak den před samotným odjezdem jsem dostala informaci, že jedna slečna nemůže odjet, protože je nemocná. Narychlo jsme sháněli náhradníky, bylo třeba změnit jméno, pojištění, navíc byla sobota! Naštěstí byla případná změna na pojistce domluvená předem. To byly nervy před odjezdem! Potom jsem byla hodně v nervech při výjezdu do Portugalska, protože tam jsme letěli – zde je všechno předem dáno na jméno – stornovat a změnit jména, to už se tam nedá. Tak to jsem byla hodně nervní, jestli tam odjedeme všichni, nebo ne – ale odjeli jsme. 😊

Na jaký výjezd vzpomínáte naopak nejraději?

V každé zemi bylo něco zajímavého. Ráda cestuju a navíc se mi při cestování nestalo nic tak špatného, takže si nikdy neodvážím negativní zážitky, ale vnímám jen zajímavé postřehy: co je na dané zemi zvláštní a super. V Litvě nás třeba vzali na Kalininskou kosu, to je úplně na severu výběžek podobný kose, je částečně litevský a částečně ruský. Bylo to krásné a zvláštní – z hlediska té polohy. Z podobného důvodu byli také všichni uchváteni naším městem, uděláte pár kroků a jste v cizí zemi – v Polsku – pro nás standard. V Litvě mě uchvátil stejný aspekt, akorát hranice Litva/Rusko je jiná

než Česko/Polsko. V každé zemi bylo něco krásného, nezapomenutelného a zajímavého.

Byla nějaká věc během příprav, která se vám vryla do paměti? Mohla byste uvést nějaké vtipné situace?

Vtipné situace? Byly okamžiky, kdy jsem si opakovaně při komunikaci s kolegy z partnerských škol říkala (většinou na e-mailu – později i WhatsAppu), že jsme jak děti – něco se stokrát řekne, napíše a stejně to potom není. Po vás chceme termíny a zadání, my dospělí jsme úplně stejní. Jestli je to vtipné, nebo tragické? Jsme lidi, no.

Nastaly při samotných výjezdech nějaké komické situace?

Společně jsme měli heslo “We must be flexible”, protože výlety se vždycky týkaly asi sedmdesáti lidí. V Portugalsku jsme se procházeli Národním parkem a u pobřeží se ztratila jedna skupina. Hledali jsme je, volali jim, a oni měli samozřejmě vybitý mobil. Mezitím než Paolo – portugalský koordinátor – sehnal skupinu, rozutekl se mu zbytek. Čím více je lidí, tím více může vzniknout nějakých situací, které je třeba pružně řešit, a pro koordinátora je to složitější.

Když přijeli zahraniční partneři k nám do Českého Těšína, byly nějaké situace, které byste zpětně řešila jinak?

Tyto situace nastaly díky tomu, že bylo hodně úkolů, které jsme museli plnit, aby byl projekt povolen. V úterý jsme byli v Hyundai a ve čtvrtek v Ostravě v oblasti Dolních Vítkovic, ať je to zábavnější. Všechno ostatní jsme proto napřesouvali na středu, a bylo toho moc. Ke konci našeho těšínského pobytu jsme jeden bod programu přesunuli na pátek ráno, protože jsme na zahraničních partnerech viděli, že jsou unavení a nevnímají pokyny. Organizačně to bylo náročné. Asi se jim ta středa nelíbila, ale my jsme museli mít splněné a odškrtnuté vše, co je naplánováno, protože je to spojeno s penězi, a když se to nesplní, tak by byly krácené peníze z rozpočtu. Jak jsme se nad tím pak zamýšleli, nevěděli jsme, jak to udělat jinak, abychom některé aktivity mohli odškrtnout.

Veronika Koblášová (3. A) a Miriam Mrozková (Kvarta A)

CO TI DALA ÚČAST V PROJEKTU ERASMUS+?

Nabízíme vám odpovědi zahraničních studentů a jejich učitelů na otázky, jak je návštěvy v partnerských zemích obohatily.

Učitelka z Portugalska

Je to pro mě úžasný čas, kdy poznávám nové lidi a kultury jiných zemí. Tento Erasmus mě také hodně naučil ohledně digitálních technologií.

Laura (Portugalsko)

Tento projekt nám dal hodně nových zkušeností a přátel, poznali jsme nové lidi a spoustu nových kultur. A myslím si, že když máme tuto možnost, měli bychom ji vždycky využít.

João (Portugalsko)

Erasmus mi dal příležitost k procvičení mé angličtiny. Poznal jsem hodně nových lidí a objevil nové kultury. Mám rád tyto zkušenosti.

Ugnė (Litva)

Hodně se mi líbily výlety do továren a aktivity ve škole, protože ty spojují dohromady všechny lidi, kteří se zapojili do projektu. Taky jsem si hodně užila čas strávený doma hraním stolních her s mou hostitelskou rodinou.

Kotryna (Litva)

Z tohoto Erasmus programu si odnáším spoustu znalostí o ostatních zemích a kulturách.

Vincente (Portugalsko)

Dalo mi to zkušenosti, zážitky a vědomost o ostatních kulturách, hlavně té české.

Učitelka z Litvy

Rozšířila jsem si rozhled z oblasti IT. Naučila jsem se, jak aplikovat své IT znalosti do svých hodin. Také jsem se dozvěděla spoustu zajímavých informací o vzdělávacích systémech v partnerských zemích.

Učitel z Portugalska

Za prvé můžeme být v kontaktu s jinými kulturami, to je úžasné, a za druhé se můžeme naučit něco o vzdělávacích systémech jiných zemí. To jsou hlavní dvě věci. A pro studenty je to důležité, protože se mohou poznat se zahraničními studenty.

Tak co, využijete příště i vy možnosti vycestovat s tímto zajímavým projektem Erasmem+?

Máme pro vás také doporučení zahraničních přátel na jejich domácí hudební hity:

Učitelka z Portugalska

Salvador Sobral – Amar Pelos Dois

João (Portugalsko)

Ana Moura – Dia De Folga

Laura (Portugalsko)

Iolanda – Grito

Ugnė (Litva)

16 Hz – Nuskinki gėlė (nepodařilo se najít na Spotify – pozn. edit.)

Be ECO,
be DIGI,
be IN

aneb Střípky z těšínského „ERASMUS“ týdne

Jako každý jiný stát jsme chtěli našim přátelům z ERASMU co nejlépe ukázat, že i my splňujeme požadavky našeho motto. Vzali jsme je tedy na okružní jízdu po našem nejbližším okolí a ukázali jim, že i my se máme čím pyšnit a rozhodně nijak nezaostáváme za ostatními...

KŘÍŽEM KRÁŽEM TĚŠÍNEM (I CIESZYNYM)

První den jsme měli na programu seznámení s Těšínem. Dopoledne jsme rozdělení do pěti skupin vyrazili společně s maskotem – sovou Božkou – do terénu. A protože v motto Erasmu zní BE ECO, BE DIG, BE IN, naším průvodcem se stala aplikace, která v sobě měla mapu s jednotlivými místy, která jsme měli postupně projít. Svou cestu jsme zahájili na náměstí před těšínskou radnicí, která byla o hodinu a půl později i naším cílem. Prvním bodem mapy bylo muzeum Těšínska, poté jsme se přesunuli k Olši a hranice mezi Českým Těšínem a Cieszyнем naše zahraniční přátele uchvátila natolik, že jsme je hodnou chvíli mohli pozorovat přeskakovat z nohy na nohu s výkřiky Czechia/Poland... V rámci další zastávky jsme se usadili v dobové tramvaji. Po krátkém odpočinku jsme vystoupali k Piastovské věži a pokochali se výhledem na Český Těšín. Naše kroky vedly dál až na Starý židovský hřbitov, nejstarší židovské pohřebiště ve městě. Od něj jsme chvíli bloudili ulicemi, až jsme došli ke knihovně, která schovávala úkol v podobě jednoho z českých jazykolamů. Stačí se jen zamyslet – kdo může říct, že se za devadesát minut prošel dvěma státy? My a naši kamarádi z Erasmu ano.

Takže co můžeme dodat? **JSME IN.**

OD ŠROUBKU PO AUTO

V úterý nás čekala exkurze ve firmě Hyundai Nošovice. Přivítal nás jeden ze zaměstnanců s prezentací a dvěma krátkými videi. Ty nám pomohly si uvědomit, jak je areál automobilky obrovský. Jen pro zajímavost – rozloha oblasti činí 200 ha, což je cca 260 fotbalových hřišť. Po zahájení exkurze jsme byli rozděleni do dvou skupin. Zatímco jedni čekali, druzí dostali sluchátka a ochranné brýle, nasedli do vláčku a vydali se na cestu skrz nejvýznamnější budovy. Jak nám bylo řečeno už na začátku, velká část výroby je zautomatizovaná, díky čemuž se Hyundai v Nošovicích považuje za jednu z nejmodernějších automobilek v Evropě. Mohli jsme tedy obdivovat nevyčerpatelné roboty a mechanická ramena, která postupně vytvářela jednotlivé autodíly, jež se dále montovaly dohromady už za pomoci lidských rukou. Celou prohlídku komentoval virtuální průvodce znějící v našem sluchátku.

Výsledkem této aktivity může být jen jedno: **JSME DIGI.**

DOPOLEDNE V OCELOVÉM MĚSTĚ

Čtvrteční ráno jsme vyrazili do jednoho z nejatraktivnějších areálů Ostravska – do oblasti Dolních Vítkovic. Na místě jsme každý nafasovali bezpečnostní přilbu a společně s průvodcem se začali proplétat pod pomyslnými nohama tohoto železného mastodonta železárenské výroby. Postupně jsme se dozvěděli informace o historii zpracovávání železa na Ostravsku a okolí a využití brownfieldu, tzv. v současnosti nevyužívaná oblast, která zde zbyla po průmyslové výrobě. Právě oblast Dolní Vítkovice je důkazem, že je možné dát brownfieldu novou funkci – kulturní, sportovní nebo třeba vzdělávací. DOV splňuje všechny tyto tři a ještě něco víc. Cílem naší prohlídky byl výstup na Bolt Tower, odkud jsme měli celou Ostravu jako na dlani. Cestou zpět jsme navštívili původní vysokou pec. Na oběd jsme se vydali do Nové Karoliny, která se nachází v prostorách bývalé šachty Karolina, a studenti si tak mohli opět v praxi ověřit, že stará nehostinná místa lze účelně přetvořit a dát jim nový nádech a smysl.

S nabitými vědomostmi můžeme prohlásit jediné...: **JSME ECO.**

Kája Fiedorová, Oktáva A

ROZHOVOR s Paola di Paolis

Dobrý den, mohla byste se našim čtenářům prosím představit?

Jmenuji se Paola di Paolis, jsem učitelkou němčiny na Lyceu Giordana Bruna v Turíně.

Co vás překvapilo na zahraničních školách, se kterými vaše lyceum během projektu Erasmus+ spolupracovalo?

Řekla bych, že na ostatních školách mají studenti více možností volby, co se týče jejich předmětů. Mohou si vybírat různé semináře a podobně. To na naší italské škole úplně není možné, v Itálii jsou předměty pevně dané.

Jak podle vás vypadá běžný den ve škole v Itálii?

Letos vyučuji němčinu ve třech třídách, žáci mají hodiny němčiny čtyřikrát týdně. Co se týče samotných hodin, tak ty trvají padesát pět minut. Mezi nimi jsou krátké přestávky. Ve škole jsou studenti většinou do dvou odpoledne, až poté mají oběd, který jim ale neposkytují školní jídelny, jak je to například u nás.

Na závěr bych se ještě rád zeptal, jestli byste chtěla našim studentům něco vzkázat?

Určitě se uče cizí jazyky, protože jsou velmi důležité k pochopení jiných národů a jejich kultur. Program Erasmus+ byl krásnou ukázkou toho, že je možné navázat nová přátelství a právě tyto kultury poznat.

Ondřej Švéda, 4. A

ZVYKY V ZEMÍCH, KTERÉ JSME NAVŠTÍVILI

Portugalsko, Itálie, Litva a Rumunsko – čtyři země, které spojuje víc než jen nadšení pro fotbal, dobrou kávu a skvělé jídlo. Díky projektu Erasmus+ si to na vlastní kůži mohli zažít i naši studenti. Společně tak objevili, že Portugalsko není jen o Ronaldovi, Itálie o pizze, Litva o chladných zimách a Rumunsko o Draculovi – i když, přiznejme si, tyhle stereotypy taky nezůstanou stranou. Pojdme společně rozbourat další z nich.

PORTUGALSKO

Co Portugalce velmi definuje, je jejich láska k lidové hudbě, a to konkrétně k fadu. Jedná se o jedinečný hudební žánr, který je většinou melancholický. Obsahem písňových textů je často nešťastná láska, stesk po milovaném člověku, těžká práce rybářů a dělníků nebo sociální nerovnost. Nejslavnější interpretkou byla Amália Rodrigues a přezdívalo se jí „královna fada“.

Další nedílnou součástí portugalské kultury jsou býčí zápasy – tzv. *tourada*. Od španělských zápasů se liší tím, že býci po zápase nejsou usmrceni. Klade se důraz na respekt ke zvířeti a dovednost toreadorů. Zápasy často zahrnují i *forcados*, skupinu mužů, kteří se snaží býka chytit holýma rukama.

V posledních letech se však *tourada* stala předmětem diskuzí a kontroverzí, a stále více Portugalců i turistů ji odmítá.

Portugalsko se může pyšnit i svými *azulejos*, což jsou barevné keramické kachličky, které zdobí stěny domů, kostelů i paláců po celé zemi. Nejčastěji jsou modrobílé a zobrazují různé vzory nebo výjevy z historie a každodenního života. Portugalci

je původně začali používat jako způsob, jak udržet v budovách chládek. Časem se z nich staly ikonické a oblíbené prvky spojující umění s architekturou.

ITÁLIE

Jedním z pokrmů naší školní jídelny, na který se všichni těší, jsou lasagne. Ty pochází z italské Emilie-Romagny. Každý region má své vlastní speciality, například pizza je spojovaná s Neapolí nebo rizoto s Lombardií. Zajímavostí je, že italská kuchyně klade důraz na jednoduchost – mnohé recepty obsahují pouze několik kvalitních surovin. V Itálii se také často doporučuje místo kousání chleba rukama lámat a pak podávat do úst, což má své historické a kulturní kořeny. Věří se, že lámání chleba symbolizuje sdílení a pohostinnost, zatímco kousání může být považováno za nezdvořilé.

Italské Velikonoce jsou bohaté na tradice a rodinné oslavy. Mnoho měst pořádá slavnostní procesí a mše, přičemž jedním z nejvýznamnějších je procesí v Římě, kde se koná velikonoční mše v Bazilice svatého Petra. Tradičním velikonočním pokrmem je

colomba – sladký dort ve tvaru holubice symbolizující mír. Další zajímavostí je, že na Velikonoční pondělí se Italové scházejí na piknicích a vyrážejí na výlety do přírody. Místní zvyky se, stejně jako u italské kuchyně, liší podle regionů, takže každá oblast má své vlastní speciality a tradice, což dává Velikonocům v Itálii unikátní kouzlo.

Italové mají pověst pečlivě se oblékajících lidí, kteří kladou důraz na kvalitní materiály a detailní zpracování. Módní domy jako Gucci, Prada a Dolce & Gabbana jsou symbolem italského stylu a luxusu, a to nejen na módních molech, ale i v ulicích měst jako je Milán a Florencie. Italové si často potrpí na *sprezzatura*, což je italský termín pro bezstarostný, ale promyšlený vzhled, který kombinuje uvol-

něnost s elegancí. Móda zde není jen o značkách, ale také o osobním stylu, a tak Italové rádi mixují trendy s vlastními kreativními prvky.

LITVA

Litva je často označována jako „Země písní a tanců“. Litevské lidové písně (*dainos*) zná každé místní malé dítě. Navíc se zde velmi často konají různé folklórní akce a festivaly, jako je například festival *Dainų šventė*, kde se zpívá a tančí tradiční tance, což ukazuje, jak důležitou roli tou roli hraje hudba a tanec v litevské kultuře. K oslavám se pojí i velmi známý Svátek písní a tanců, který se většinou koná jednou za pět let.

Užgavėnės, známý jako litevský masopust, je oslava, která se koná před postní dobou. Tento barevný festival zahrnuje velkolepé průvody masek, tradiční jídla jako *skilandis* (uzené maso) a *pyragas* (koláče) a samozřejmě už předem zmiňované tance a písně. Zajímavostí také je, že lidé si na sebe často oblékají extravagantní kostýmy, aby odradili zlé duchy.

RUMUNSKO

Tradiční rumunský svátek *Mărțișor* slavený prvního března symbolizuje příchod jara a zdraví, kdy si lidé navzájem dávají červenobílé šňůrky jako amulety štěstí. Tyto šňůrky, často s malými přívěsky, se nosí po celý měsíc března a poté se obvykle zavěšují na stromy, aby přinesly štěstí a dobrou úrodu.

Další zajímavou tradicí je hlídání česneku – Noc duchů. Tento svátek je v jistém smyslu obdobou amerického Halloweenu a koná se v noci z dvacátého devátého na třicátého listopadu. Lidé česnekem potírali dveře a okna, aby od sebe odehnali zlé duchy a uvnitř domů se pořádaly hlučné a zábavné večírky. V některých oblastech Rumunska ženy sbíraly provázky česneku a nechávaly je celou noc hlídat nejstarší ženu v rodině, zatímco mladší generace se účastnila oslav. Ráno se všichni o česnek podělili a odnesli si ho do svých domovů, kde prý měl magickou moc a léčil zlé nemoci po zbytek roku.

VOJTA NESVADBA

Taky občas prožíváte zmatek a nevíte, kterým směrem se vydat? Při rozhovoru s Vojtou jsem přišla na důležitou věc – člověk by měl při rozhodování naslouchat hlavně sám sobě, svým přáním. Ráda bych se s vámi podělila o myšlenky člověka, který se nebojí uvést věci na pravou míru, je inteligentní a má rozhodně co předávat dál.

Vojto, jak bys popsal sám sebe?

Asi jako spolehlivého a zároveň křehkého člověka.

Co tě zajímá?

Především politika, světové dění a moderní historie. Taky mě baví počítače, grafická úprava médií (*našeho časopisu – pozn. redakce*) a počítačové hry. No a pak takové ty běžné věci, jako filmy, knihy atd.

Proč zrovna politika?

Je to oblast, nad kterou často přemýšlím. Politika by neměla být tím, co lidi

svazuje, ale měla by jim určitým způsobem zaručovat jistotu do života. Politika by také měla učit občany spoléhat se primárně na sebe a nenechávat to na nějaké vyšší síle, která se o ně bude donekonečna starat.

S tím rozhodně souhlasím. Je určitě fajn mít někoho, na koho se můžeme spolehnout, ale bez vlastní snahy toho moc dokázat nelze. Řekni mi něco o svých plánech do budoucna.

Po maturitě bych šel rád na vysokou školu technického charakteru a věnoval se potravinářské chemii.

Řekla bych, že většina z nás tě zná díky působení v našem Božkopisu.

První číslo, na kterém jsem pracoval, bylo vydáno v lednu roku 2023, tj. před

dvěma roky. Mým úkolem je grafické zpracování. Čas, který tím strávím, se odvíjí od počtu příspěvků. Pokud jich mám například 7 a na každý potřebuji 1-2 hodiny, pak mi jedno číslo zabere okolo 20 hodin. Momentálně jsme na to ale tři, takže je to lepší.

Jako grafik ses také zapojil do programu Paměť národa. Jak dlouho trvala práce na tomto pro vás úspěšném projektu?

Zpracování našeho projektu trvalo přes dva měsíce.

Vynikáš také v dějepisu, uvažoval jsi nad studiem tohoto oboru?

Nikdy jsem o tom nepřemýšlel. Mě osobně zajímá spousta věcí, kterým bych se mohl věnovat, ale důležité jsou také pro mě možnosti uplatnění v praxi. Mys-

lím, že získání práce v chemickém odvětví je určitě snadnější než v humanitních oborech.

Zúčastnil ses Dějepisné soutěže studentů gymnázií České a Slovenské republiky. Co ti dala tato soutěž?

Tato akce se našemu týmu rozhodně vydařila (členem týmu byl také O. Švéda a L. Struminská – pozn. redakce). Ať už loni, kdy jsme skončili desátí, nebo letos, kdy jsme dosáhli pátého místa. Mám z toho rozhodně radost, jelikož jsem si rozšířil obzory a dozvěděl se něco nového o věcech, které se třeba ani nevyučují.

Čeho se taková soutěž týká?

Bylo nám zadáno téma Evropa v letech 1975 až 2000. Podstatné bylo naprosto všechno. Takže jsme se zabývali vším,

co se na tomto území v daném období odehrálo v politice, kultuře, sportu, technice, ... Jednotlivé části jsme si rozdělili mezi sebou podle období a své znalosti ověřili na testových otázkách. Soutěž byla členěna do 4 kol, z nichž v každém jsme se setkali s jiným typem otázek.

Kdyby ses mohl vrátit do minulosti a změnit jednu věc, kam by ses vrátil a co bys udělal?

Vybrat jednu věc je strašně složité. Ať už se stalo v minulosti cokoli, vždy jsme se z toho mohli v přítomnosti nějak poučit. Takže nemám potřebu coko-

liv měnit, vše bylo významné.

Myslím, že se občas každému z nás stane, že se v životě zasekne. Co tebe motivuje vstát a pokračovat dál?

Pomáhá mi stále vidět svůj cíl a jít si za ním.

Je podle tebe lepší si stanovit krátkodobé, nebo dlouhodobé cíle?

Pro mě osobně jsou důležitější ty dlouhodobé, protože mám před sebou stále neznámou cestu k jejich dosažení. Je to méně frustrující, než když mám krátkodobý cíl a vím, že jej nedokážu splnit.

Moc děkuji za rozhovor a přeji hodně štěstí do dalšího studia.

Tereza Latková, Sexta A

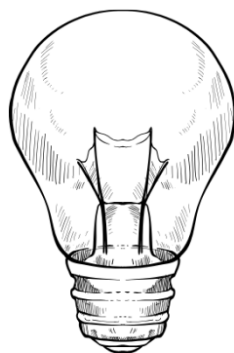
ŠKOLNÍ PARLAMENT

Jak už se možná někteří z vás dozvěděli, zahájil svou činnost letos obnovený studentský parlament, do kterého byl povolán jeden zástupce za každou třídu. A protože jsem byl na místě činu, sdělím vám, jak díky tomuto novému sdružení můžete prosadit své vlastní nápady.

Ve zkratce: skupinka vybraných obdržela od ředitele školy informaci o tom, že nejlepší a nejlépe realizovatelné nápady (týkající se zázemí nebo vybavení školy samozřejmě) se budou dělit o rozpočet třiceti tisíc. Nejde pouze o nápady vybrané onou skupinou šťastných, ti slouží hlavně jako prostředníci pro svou třídu a pro další, kteří mají zájem něco ve svém okolí změnit.

Máte-li tedy nějaký (legální, bezpečný a realistický) nápad, neváhejte se s ním svěřit zástupci ze své třídy, autorovi tohoto sloupku nebo napište na sparlament@gmct.cz. Žádný plán není tabu, je to vhodné téma pro diskusi ve skupince a příležitost změnit prostředí, kde všichni společně trávíme tolik času. Nemůžu se dočkat, co společně vymyslíme.

Vojtěch Habart, 2. A

MAGICKÝ TÝDEN

VE ŠTRASBURKU

První listopadový týden jsem strávila na jazykově-poznávacím kurzu ve Štrasburku a evropská metropole mě naprosto uchvátila!

Líbezná architektura starého města bylo to první, co mě naprosto dostalo. Dalo by se říct, že Štrasburk je mix francouzské elegance a německého smyslu pro detail, což může působit trošku zvláště, ale skvěle to spolu funguje. Nejvíc se mi líbilo historické centrum La Petite France, které jsme si společně prošli hned první večer. Nemohla bych nezmínit staré typicky alsaské domečky, které vypadaly jako z pohádky. Večerní procházky po dni ve škole byly nejhezčí. Díky nasvícení města jsme si užili kouzelnou atmosféru. Zlatým hřebem Štrasburku samozřejmě zůstává katedrála Panny Marie, francouzsky zvaná stejně jako její pařížská sestra. S radostí jsme ji navštívili a musím podotknout, že zevnitř byla snad ještě impozantnější než navenek.

Celý týden byl mimořádný a bohatý na zážitky. Učení bylo občas až příliš, ale o to víc jsme se těšili na odpoledne, která jsme strávili prozkoumáváním nádherného města štědrého na malebné uličky a kavárničky. Hodně věcí mi ze Štrasburku chybí, např. jejich croissanty – jsou nadýchanější a méně sladké než u nás.

A nakonec – nebyl by to školní výlet bez nejrůznějších náhod! Jestli totiž opravdu na někoho nezapomenu, tak to bude bezdomovec Honza.

Druhý večer ve Štrasburku jsem se rozhodla společně se svými spolubydlícími koupit si v menším supermarketu pečivo na následující ráno. Těsně před placením nás anglicky oslovil blondatý bezdomovec s prosbou o zapůjčení 20 centů, aby si vystačil na bagetu. Jaká náhoda, že si všiml Eliščiny české stokoruny za obalem telefonu. O to větší bylo překvapení, když na nás začal mluvit česky. Představil se nám jako Honza, a dokonce nám pomohl na samoobslužných pokladnách. Kdo by si kdy pomyslel, že ve Štrasburku potká českého bezdomovce!

VÍDEŇ

město válcíků, kaváren a snů

V rámci projektu Erasmus+ jsme měli možnost navštívit Vídeň, město s bohatou historií, jedinečnou architekturou a okouzlující atmosférou. Ačkoli jsme viděli mnoho krásných míst a známých památek, největší dojem ve mně osobně zanechaly hodiny fyziky na partnerské česko-rakouské škole ve Vídni.

Učitel fyziky nás doslova uchvátil svým přístupem. Nejenže látku podával srozumitelně a zábavně, ale jeho smysl pro humor byl neuvěřitelný. Kupříkladu v jedné vyučovací hodině, kde žáci prezentovali své fyzikální projekty, každému z nich přinesl z kabinetu vycpané zvíře. Tato drobná recese vnesla do hodiny úsměv a odlehčení, které nám všem připomnělo, že učení může být i zábava. Hodiny utíkaly jako voda a odnášeli jsme si nejen nové poznatky, ale i vzpomínky, které nám dlouho setrvají v paměti.

Ne všechno však proběhlo podle našich očekávání. Například návštěva slavné Zoo Schönbrunn, která je známá především svými pandami, byla mírným zklamáním. Když jsme dorazili k jejich výběhu, zjistili jsme, že je prázdný. Později jsme se dozvěděli, že pandy byly nedávno převezeny zpět do Číny. I přesto měla zoo co nabídnout a naše zklamání se postupně rozpustilo v krásách jejího rozmanitého areálu.

Naopak jedním z nejkrásnějších zážitků

byla návštěva Haus des Meeres, fascinujícího mořského světa. Největší pozornost si vysloužila kareta, která nám při svém majestátním plavání ukázala, jak neuvěřitelně pestrý a krásný je podmořský svět.

Tato návštěva Vídně nám přinesla mnohem víc než jen procházky po památkách. Ukázala nám jiný způsob vzdělávání a také jedinečné okamžiky, které bychom doma nezažili. Vídeň se nám zaryla pod kůži svou elegancí, pestrou kulturou i srdečnou atmosférou. Byla to inspirující cesta, která nám připomněla, jak obohacující může být poznávání nových míst, lidí i jejich příběhů. Už teď víme, že na tuto zkušenost budeme dlouho vzpomínat.

Vendy Hlaváčová, Septima A

METODICKÝ KURZ V E ŠPANĚLSKU

Na konci září se Mgr. Lenka Jírová zúčastnila ICT školení v druhém největším městě Španělska – Barceloně. Co říká na Španělsko? Jaké zážitky by si ráda zopakovala? A co se tak úplně nevydařilo?

Výběr kurzu

Paní profesorka dostala v rámci projektu Erasmus+ konsorcia MSK příležitost zúčastnit se metodického kurzu. Splnila si tak své dva sny – kurz ICT a Barcelonu. Dosud se v počítačové technice zlepšovala pouze ve svém volném čase nebo na různých školeních a výběr místa kurzu byl také snadný – do tohoto města se totiž toužila podívat již od svého dospívání.

Španělština

Výlet do Španělska byl výbornou příležitostí k procvičení znalostí španělštiny, což paní profesorka využila na maximum. Kdysi se španělštinu učila na kurzech, a proto byla schopna použít v hovorové mluvě některé španělské fráze. Jako jazykářka si také uvědomovala důležitou zásadu, a to že je důležité mluvit v jazyce, kterému se učíme, a také že se nesmíme bát dělat chyby. Navíc při učení španělské gramatiky bohatě využila své znalosti angličtiny.

Cestovatelské sny

Španělsko je velice oblíbenou dovolenkovou destinací. Spojení moře a umění, které můžeme vidět na každém kroku např. díky architektu Gaudímu, je neodolatelné. Lákala ji navštívení i dalších regionů Španělska. Fascinující je, že každý jednotlivý region je politicky a ekonomicky autonomní a kulturně naprosto odlišný. Co však tyto oblasti spojuje, je příjemná atmosféra. Celý stát je velice barevný a optimistický.

Španěle a turisté

V této veselé zemi je skutečně jednoduché navázat kontakt s jeho obyvateli. Obvykle se jedná o náhodná setkání. Se Španěly se nemusíte bát dát do řeči. Získáte tím mnoho zajímavých tipů na místa, která byste během svých cest rozhodně neměli minout. Španěle také ocení, když se pokusíte během konverzace použít nějaké španělské fráze, i když vaše španělština není zrovna nejlepší. Avšak pokud byste se raději chtěli lidskému kontaktu vyhnout, tak je to rozhodně složité. Ve Španělsku mají lidé typického obchodního ducha. Jestliže tedy jdete nakupovat, jistě se setkáte s lidmi, kteří se s vámi dají do řeči, jen aby vás přesvědčili, že jejich produkt je přesně to, co sháníte.

Nejsilnější zážitek

Nejsilnější zážitek naší vyučující angličtiny se váže k velkému barcelonskému svátku La Mercè, během jehož oslav do Španělska dorazila. Zlatým hřebem této slavnosti jsou lidské věže. Sejdou se lidé všech věkových kategorií a vzájemně si pomáhají k dosažení společného cíle – postavit co nejvyšší lidskou věž. Nejstarší a nejsilnější jedinci tvoří základnu celé věže a na úplnou špičku se musí dostat ti nejmladší. Za tímto ohromným pohledem na až desetimetrové věže stojí velká dřina a týdny práce. Každý člověk do této aktivity dává celé své srdce a společně vytvářejí neskutečnou atmosféru.

Rozdíly mezi českou a španělskou kulturou

Jestliže se podíváme na fiestu La Mercè, můžeme vidět určité rozdíly mezi španělskou kulturou a tou naší. V Česku si většinou každá generace snaží vystačit sama, stírají se mezigenerační návaznosti a z našich větších městech často mizí tradice. Neberme to však jako kritiku. V některých menších částech naší středoevropské zemičky se stále udržují prastaré lidové zvyky a tradice.

Zpáteční cesta se neobešla bez problémů s dopravou na letiště. Nakonec se ale paní Jírová dostala na svůj let včas a mohla se vrátit zpět do Česka. Jsme rádi, že se celý kurz vydařil, a děkujeme za poskytnutí poznatků z cesty.

Tereza Macurová, 2. A

JAN PEKAŘ

ROZHOVOR S ABSOLVENTEM

Dnes vám představím maturanta z roku 2008, kterého nejspíš všichni znáte. Jedná se o zástupce starosty města Český Těšín Ing. Jana Pekaře, CFA, MBA. Kudy vedla jeho kariérní cesta, co rád dělá ve svém volném čase a jak na naši školu vzpomíná?

Jak vzpomínáte na svá středoškolská léta?

V souhrnu opravdu v dobrém. Měl jsem štěstí na dobré a výborné učitele, těch opravdu špatných jsem za celých osm let potkal jenom pár. Na maturitu a uzavření gymplácké kapitoly jsem se ale těšil, vyhlížel jsem osmnáctiny, řidičák a větší svobodu vysoké školy, kde jsem si rozvrhy dělal vždy tak, abych ráno nemusel brzo vstávat (dodnes vstávám nerad), a na předměty, které jsem nepovažoval za přínosné, jsem nechodil.

Kam směřovaly vaše kroky po maturitě?

Na Vysokou školu ekonomickou v Praze. Měl jsem jasno poměrně brzy a v ok-

távě už nepřemýšlel, kam přihlášku poslat. Díky skvělému panu učiteli Hulvovi jsem měl velký náskok v matematice, která byla jinak jeden z předmětů s nejnižší úspěšností, takže studium pro mě nebylo náročné a velmi záhy jsem při něm začal pracovat na poloviční a posléze plný úvazek v oboru. Ve škole jsem ještě zůstal v rámci doktorátu, nejvíce mě bavilo učení a kontakt se studenty. Akademická činnost je pro mne příliš rigidní, jak jsem záhy zjistil.

Jak jste se dostal do politiky?

Vždy jsem se o dění kolem sebe zajímal, členem politické strany jsem se stal již v osmnácti letech (dříve to ani nelze). Vzpomínám s láskou na dobu, kdy

jsem se při studiu v Praze stal zahraničním tajemníkem její mládežnické organizace – mým úkolem bylo navazovat spolupráci s našimi protějšky v jiných zemích. To zahrnovalo různé akce, konference a kongresy, ve finále to ale byla hlavně perfektně organizovaná zábava. Podíval jsem se tak několikrát do Británie, Bruselu, Finska nebo Litvy či okolních států, získal přátele z celé Evropy. S některými jsem v kontaktu dodnes.

Nedávno jste přijal na radnici v rámci projektu Erasmus+ delegaci našich zahraničních partnerů. Jak hodnotíte tento program?

Takové výměnné programy hodnotím veskrze pozitivně. Možnost používat aktivně cizí jazyk a šance podívat se za hranice hodně přispívá k rozvoji osobnosti. A jelikož bývá ubytování zařízeno v rodinách, člověk nakoukne více pod pokličku a většinou si uvědomí, že to u nás v ČR není zdaleka až tak špatné, jak se někdy zdá.

Zažil jste za svých školních let podobnou akci?

Za mých časů byl Erasmus už poměrně dobře ukotvený na vysokých školách, ty střední se ale ještě nezapojovaly. I my jsme se několikrát podívali do zahraničí, ale to bylo spíše díky přímým dohodám s několika zahraničními školami. Tehdy to vyložene stálo na vedení a učitelích, nešlo o systém, jak jej známe dnes.

Cestujete rád? Jaká je vaše vysněná dovolená?

Velmi rád, nicméně s věkem jsem náročnější na komfort a i bezpečnost. Stopovat jen s batohem do Rumunska (2010) bych se už dnes nejspíš nevydal, Gruzii naslepo bych už si taky nejspíš rozmyslel (2014).

Raději než města mám přírodu. Velmi rád bych navštívil Patagonii, Kanadu a USA nebo Nový Zéland. Manželka je

naladěna podobně, takže věřím, že připravíme sobě i dětem pár pěkných výletů.

A jaké jsou vaše koníčky, co rád děláte ve svém volném čase?

Mám dvě malé děti, kterým se snažím věnovat co nejvíce času. Rád jsem v přírodě, ať už na golfovém hřišti nebo na horách, také si rád posedím s přáteli nebo něco uvařím. A samozřejmě občas zajdu na Oceláře.

Co byste vzkázal dnešním studentům gymnázia?

Najděte si vlastní cestu, poté jděte sebevědomě a důsledně vpřed. Je pro mě velmi frustrující vidět, kolik talentovaných mladých lidí dnes pochybuje

o svých schopnostech či vzhledu a samotným bytí jen proto, že jim nějaký blbeček na TikToku nebo podobné platformě servíruje, jak by měli vypadat, co by měli dělat a jak by měli myslet.

Cestujte, učte se jazyky (umělá inteligence vám pokec u piva nenahradí), poznejte ze světa co nejvíc a udělejte si na něj vlastní názor.

Naslouchejte svým rodičům – možná nejsou moderní, ale zato to s vámi, čas to jako jediní, myslí jenom dobře.

A hlavně nestagnujte, pořád se něco učte a nějak se rozvíjejte – už nikdy v životě na to nebudete mít tolik času a energie jako teď.

Tereza Morcinková, Septima A

ŠTĚSTÍ PRO ZAČÁTEČNÍKY

- Film z roku 2023
- *Rom-com* (romantická komedie), drama
- Filmová adaptace stejnojmenného románu od americké autorky Katherine Center (2015)
- Na Netflixu uveden v červenci 2023
- Režie: Vicky Wight
- Natáčelo se v Americe, konkrétně Stamford (Connecticut), Bear Mountain State Park (New York)
- Ocenění *ReFrame Stamp* (genderová rovnost ve filmech a ženě v hlavních rolích)
- Hlavní role: Ellie Kemper (Helen), Luke Grimes (Jake)

Rozvedená Helen má za sebou jedno manželství, které se úplně nepovedlo. Její mladší bratr ji přemlouvá, ať se přihlásí do kurzu přežití v divočině. Má to být její šance znovu se najít a dát dohromady. Když ale zjistí, že kurzu se účastní i otravný nejlepší kamarád jejího bratra Jake, nedokáže si představit nic jiného než katastrofu. Helen doprovází různá nebezpečí a nechtěná dobrodružství, ať už zranění jednoho člena nebo ztracení se v lese. Zároveň se snaží ignorovat Jakea, ale velmi brzo zjistí (když jí Jake ošetří zranění), že mladý muž vlastně není tak otravný, jak si původně myslela. Nachází společnou řeč a celý kurz se drží jeden druhého.

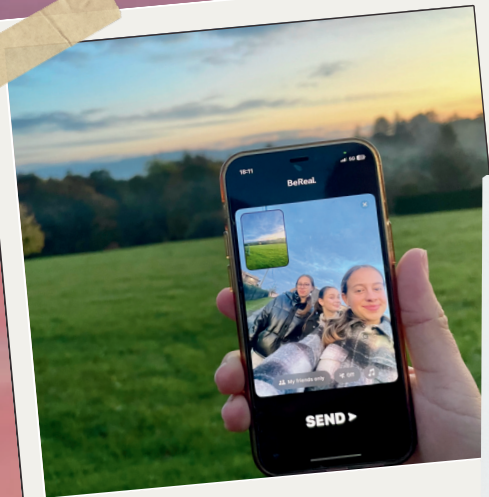
A konec? No zkuste si tipnout, jak to může skončit. Přesto vám to neprozradím a budete se muset podívat na doporučený film sami.

Pokud vás baví romantické komedie, tohle je něco pro vás. Je to vtipné a občas i napínavé. Myslím si, že hercům role velmi sedly a dobře vynikly charakterky postav.

Marky, Septima A

Vzpomínky na Erasmus

The Prosecutor General's Office has also opened criminal cases against Trepak and his subordinates, accusing them of derailing state secrets. It has also opened cases against Sikorsky and his subordinates, as well as their subordinates.

Trepak said the case of the "diamond prosecution" is a "very serious case" and that he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is trying to get preliminary evidence and reform laws, but he is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

The Prosecutor General's Office has also opened criminal cases against Trepak and his subordinates, accusing them of derailing state secrets. It has also opened cases against Sikorsky and his subordinates, as well as their subordinates.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak submitted his resignation in November, saying he could no longer work because of anti-corruption efforts were being blocked by the government.

Trepak was not sure if he could get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko and his subordinates are not sure if they can get into the "diamond prosecution" case, but they are "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Parashenko is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

P

f

2025

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.

Trepak is not sure if he can get into the "diamond prosecution" case, but he is "very interested" in the outcome.